

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Slemenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 30.

V Ljubljani, v sredo 7. februvarija 1894.

Letnik XXII.

Grot Hohenwart in njegovi volilci.

Že večkrat smo v našem listu omenjali, da narodni naprednjaki skrivaj rujejo proti grofu Hohenwartu v njegovem volilnem okraju. — Sedaj so dne 5. febr. v „Narodu“ objavili neko nezaupnico, ki je smatrati kot sad večmesečne naprednjaške agitacije. V tem pismu, ki so ga odposlali grofu Hohenwartu, povdarjajo podpisani, da se poslanec Hohenwart ni nikoli predstavil svojim volilcem, da ni nikoli povzdignil glasu bodisi za gnotne, bodisi za narodne koristi svojega volilnega okraja ter da je pri zadnji ministerski spremembi pripomogel nemški levici na vladno krmilo, zato pa volilci ne morejo več do njega imeti zaupanja.

Podpisali so to nezaupnico nastopni: Mat. Dobida v Lescah, Luka Grile v Zapužah, Ant. Mršol, župan v Lescah, J. Peternel, župan na Bledu, A. Vovk, A. Burja, Fr. Zalokar, Jos. Jekler, Andrej Verhunc na Bledu, Pogačar, župan na Breznici, J. Čop, J. Ažman, E. Jeglič, J. Žark, Jos. Klinar, župan na Jesenicah, Anton Treven, Soklič, župan v Koroški Beli, Jos. Krevlič, Anton Zupan, Anton Svitina, Fr. Grom, M. Čop, J. Janša, župan na Dovjem, J. Pezdirnik, Janez Zima, Fr. Budinek, župan v Kranjski Gori, Anton Slave, Iv. Kavalir v Ratečah, Franc Kocijančič v Nošah, Janez Janša, J. Šarl, župan v Begunjah, L. Lazar, M. Pesjak, Jos. Svitina, vsi iz Kamnegorice, J. Rev, Klemen Dolžan, Jos. Pretner, Peter Gašperin, Jan. Jeglič, Ivan Jan, Josip Pretnar v Zagoricih, A. Potočnik, Jos. Verderber, Anton Kralj v Gradu, J. Kunčič v Mlinu, Jurij Ravnik, Anton Pretnar na Bledu, Val. Zalokar na Rezici, Janez Menciger, Lov. Vojvoda, Valentin Kos, Martin Mencinger, J. Mencinger, J. Prešelj, župan, Mat. Vojvoda, vsi iz Boh. Bistrice, Ivan Arh, župan v Srednji vasi, Janez Škantar, B.

Hodnik v Srednji vasi in Janez Stare v Česnjici v Bohinju.

„Narod“, objavljajoč to nezaupnico, dostavlja: „O tej nezaupnici, katero so podpisali vsi volilci radovljiškega okraja, in ki je največje važnosti, govorili bomo jutri obširneje.“ Ta uvod že kaže, kakšen je članek, ki ga s tem „Narod“ napoveduje. — Vsi volilci!!

To spričuje resnicoljubje „Narodovo“.

Včeraj, dne 6. februvarija, objavil je „Narod“ napovedani članek, v katerem med drugim piše: „Iz dveh ozirov je nezaupnica posebno pomenljiva. Prvič zaradi tega, ker je zrasla iz srede volilcev, ne da bi se bilo od zunaj v ta namen kaj pritiskalo. ... Da, častita duhovščina v volilnem okraju, kojega prišteva najgotovejšim svojim doménam, ni mogla preprečiti nezaupnice, to je najboljši dokaz, da je zaupanje do grofa Hohenwarta mej njegovimi volilci čisto zginilo. — To pa je tudi najboljši dokaz, da so se naši volilci v kmetskih občinah predramili in da nočejo biti gole marionete v rokah strastnih duhovnikov.“

Tu je konjsko kopito, katero skuša „Narod“ sicer skrivati v svojem članku. In to je tudi ključ za razlago vse agitacije v gorenjskem volilnem okraju proti grofu Hohenwartu, vse drugo je le lepilo in slepilo.

Obžalujemo pa zato one volilce, ki so šli na limanice naprednim agitatorjem, kajti s tem so res postali gole marionete v rokah ljudij, ki menijo, da poleg strastij v politiki ni treba nič drugega, najmanj pa razsodna pameti.

Gledé državnozbornskega delovanja grofa Hohenwarta in drugih konservativnih slovenskih poslancev, ki so ostali v njegovem klubu, imeli bomo priliko govoriti pri razpravi o državnem proračunu, ki se

bo kmalu vršila v državnem zboru. Tedaj bomo mogli presoditi, ali je grof Hohenwart v novih vladnih razmerah s svojimi slovenskimi tovariši kaj storil za gnotne in duševne koristi Slovencev, ali ne, in potem bomo vedeli vravnati svojo sodbo o njih delovanju.

Iz sabora hrvatskega.

Iz Zagreba 30. jan.

Te dni je predsedništvo hrvatskega sabora velikemu številu naših poslancev priposlalo opomin, naj se marljiveje udeležujejo saborskih sej, kajti v istini je sabor večkrat komaj sklepčen. Mnogo je takih poslancev, ki ne dohajajo nikdar v sednice, pa se tudi ne izpričajo predsedniku, zakaj izostajajo. Tako je na pr. poslanec daruvarski neki Tüköry bil v celem sedanjem zasedanju, ki traja že dve leti in pol, le dvakrat v saboru. A koliko je drugih, ki se pokažejo le na početku zasedanja, da pobere svoje dnevnice, potem jih pa ni nič več videti v sabornici. Tudi to je žalostno znamenje časa. Pri nas se dadó namreč izbrati v sabor s pomočjo vlade večidel taki ljudje, ki nimajo ali pa nočejo imeti pravega pojma o dolžnostih narodnega poslanca. Omenil sem že v enem svojih dopisov, da v novejšem času vlada podpira pri volitvah za naš sabor najraje brezdomovince, ker so ti ljudje za vse pripravi. Ker nimajo nobenega ponosa narodnega, lahko jih je pridobiti na vsak predlog, ki je naperen proti narodnemu pokretu. Pridejo pa v sabor taki ljudje le takrat, kadar so poklicani, pa še takrat ne vsi, tako da je komaj polovica poslancev zbrana. Mnogi teh brezdomovincev so celo nezadovoljni, ker niso izbrani v ogerski sabor, kajti to je pravi cilj teh ljudij. Pobirati na leto 8000 goldinarjev, pa zato nikdar nič delati, to je zares ugodno, je li pa pošteno in pravično, to je drugo vprašanje. Pri nas pa se dado

LISTEK

Palestrina.

Življenjepisna črtica. — V spomin njegove 300letnice napisal — k.

(Dalje.)

Maša sama je zložena v marciju ali aprilu leta 1565. za en sopran, alt, dva tenorja, dva basa v 8. cerkvenem ali hipomiksoliidičnem tonu s sklepi v joničnem tonu. Brendel, protestant, piše o tej katoliški maši: „Ta skladba je delo najčistejšega navdušenja. Pobožno, a zraven lepo živo je petje posameznih glasov, pretrosljiva je harmonija, razvrstitev sama najraznovrstnejša. Besede so povsodi do cela razumevne; lepota celote je vzvišena, sveta, ki ne obstoji le v praznem blesku umetniških sredstev.“ In ta maša je postala po želji one komisije vzor vsem pravim cerkvenim skladateljem, ona reprezentuje v popolni meri vse one popolnosti, prednosti in dovršenosti cerkvene glasbe, katere skupno združene in spojene so ravno oni tolikrat imenovani Palestrinin zlog (Palestrinastil).

„Sredstvo služi v to, da se namen doseže“, ta znani princip R. Wagnerja zremo v tej krasni maši in sploh v tem imenovanem Palestrininem slogu že

300 let poprej v svoji najlepši dovršenosti vresničen. Da, kar je nizozemska šola kedaj zakrivila, to je Palestrina tu zopet popravil. On je največje umetne oblike polifonije podredil zopet namenu, katerega ima petje v cerkvi doseči. Glavna stvar v cerkvi je in mora biti mašnik, sveto opravilo pri altarju, svete besede, ki to opravilo spremljajo. Petje ima v cerkvi le to nalogo, da te svete besede spremlja, izraža. Zato pa mora petje biti tem svetim besedam podrejeno, biti mora res izraz tistega, kar svete besede izražajo. In to ravno je dosegel v popolni meri Palestrina v svoji „Missa papae Marcelli“, kjer je na najlepši način ustregel vsem zahtevam cerkve in umetnosti!

Imenuje se pa ta slavna maša po papežu Marcelu II. Filip II., kralj španski sam je želel, da bi Palestrina njemu posvetil to mašo. A kardinal Vitellozzi tega ni pustil, češ, da ta maša mora ostati Rimu in papežu. In tako se zgodi! Skladatelj jo pokloni spomenu svojega umrlega velikega dobrotnika Marcella II. Kralju samemu pa pokloni l. 1567. nov zvezek 5- in 6glasnih maš, mej katero sprejme tudi Marcelovo mašo.

V dokaz, kako idejalno je Palestrina sam zmatral svojo umetnost, kako globoko je spoznal velik pomen in vzvišeno nalogo, katero mora imeti glasba v cerkvi, naj sledijo tu nekatere besede iz

pisma, s katerim je poklonil kralju omenjeno delo: „Na svēt zelo spoštovanih in bogaboječih mož sem si stavil nalogo, ves trud, vso pridnost in gorečnost porabiti v to, da poveljujem s svojo godbo najčastljivejše in najvzvišenejše, kar ima sveta katoliška vera, daritev sv. maše. Z vso marljivostjo in skrbnostjo sem torej izdelal te maše, da ž njimi širim češčenje vsemogočnega in neskončno dobrega Boga, od katerega edino imam vse, kar sploh imam!“ Da, to je prepričanje pravega umetnika, njega, ki kot pravi svečenik s svojo umetnostjo dviga ljudstvo višje, k Bogu! Palestrina ni bil le velik umetnik, bil je tudi velik kristijan, kar bomo še večkrat imeli priliko opazovati!

A hitimo naprej v njegovem življenjepisnu!

Leta 1570 pokloni istemu kralju španskemu nov zvezek maš, kar priča, da je bila zveza mej obema precej tesna.

Leta 1571 umrje dotedanji kapelnik cerkve sv. Petra, Palestrinin nekdanji součenec, Giovanni Animuccia. To mesto, katero je že jedenkrat poprej imel Palestrina, predno je postal pevec sikstinske kapele, dobi sedaj v drugič (v aprilu leta 1571) in je ima do svoje smrti. Dve najčastnejši službi krščanstva je torej sedaj opravljal Palestrina: bil je kapelnik prve krščanske cerkve na svetu in skladatelj papežev kapele.

voliti v deželni zbor skoraj vsi s to nakano, da pridejo tako tudi v ogerski zbor. Skoz naš sabor se odpirajo vrata v ogerski, a ker je tamkej le 40 mest, ne more priti tako hitro vsakdo na vrsto; zatoraj tako veliko nezadovoljnih med našimi saborskimi postanci ter ne dohajajo tudi v naš sabor. Zategadel je bil omenjeni opomin prav umesten; bode li imel pa tudi kaj vspeha, je drugo vprašanje. Saborsko predsedništvo bi moralo take nemarne poslance prisiliti na spolnjevanje dolžnostij najbolje s tem, da proglasi njihov mandat zgubljenim, ako se ne udeleže nekoliko sednic brez pravega vzroka. Bode li pa sedanji predsednik hrvatskega sabora tako pogumen, da razun opomina izvede radikalnejše odredbe v tem pogledu, vrlo je neverjetno, ker tako ravnanje ne bi odgovarjalo današnjim vladnim nameram, katerim v prilog mora pa tudi predsednik sabora delovati, saj roka roko umiva, obedve pa obraz. Vsi taki opomini niso sposobni, da ožive današnjo narodno stranko, le probujeni narodni duh bode to izvel, a kedaj, to je vprašanje najbliže bodočnosti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7 februvarija.

Nevarnost za koalicio. Nedavno so liberalci bili še vsi navdušeni za koalicio, ali sedaj pa že napadajo koalicijsko vladu. Kaj je temu vzrok? Društvo za zatiranje protisemitizma je bilo poslalo neko deputacijo k ministerskemu predsedniku, da ga je prosilo pomoči. Židje so se menda nadejali, da bode ministerski predsednik porabil vso svojo veljavo, da varuje interese židov. Ministerski predsednik je pa odgovoril, da bode varoval pravice vsake verske družbe, torej tudi židovske. S tem odgovorom pa židovski liberalci niso zadovoljni, njim ni zadosti, da se varuje židovska vera, temveč bi radi, da vlada prepreči tudi vsako agitacijo zoper kupovanje pri židih. Ministerski predsednik pa seveda kaj takega ni mogel storiti, ker toliko pravice vendar mora vsakemu pustiti, da bode smel svojemu prijatelju svetovati, kje naj kupuje. Zato je pa silen krik v Izraelu.

Prememba v pruskem ministerstvu. Pruski pravosodni minister Schelling baje v kratkem odstopi in njegov naslednik bode sedanji učni minister Bosse. Naslednik Bossetov bi pa bil konservativni grof Udo Stolberg. Liberalni listi se že hudujejo zaradi nameravane premembe, ker bi novi učni minister utegnil predlagati deželnemu zboru kak šolski zakon, ki bi se bolj oziral na versko vzgojo in verske razmere v državi. Liberalci imajo velik strah pred versko šolo, ker vedo, da bi izpodkopala jim vse zaupanje pri narodu. Upamo pa, da ves liberalni krik ne bode nič pomagal. Liberalci nimajo več večine v deželnem zboru. Pri vsacih volitvah se njih število bolj krči, zato se pa vladi ni treba toliko nanjo ozirati. Liberalci nikakor ne zastopajo večine prebivalstva. Pač bodo zopet vseučiliške profesorje poslali v boj proti verski šoli, ali najbrž cesar več ne bode poslušal teh mož.

Srbija je dežela, o kateri se jako velike piše poslednji čas. Ugiblje se, kako se stvari razvozlajo.

O radikalcih se govori, da bodo poskusili kmete nahujskati, da ne bodo plačevali davkov in s tem prisilili vladu, da odstopi. To pač ne bo težko, ker baš radikalni kmetje so kaj slabi davkoplačevalci in tudi pod radikalno vladu niso redno plačevali davka. Ne vé se pa, če se zaradi tega že vlada umakne. Kdo vé, če ne začne s silo iztirjavati davkov. To bi bila morala storiti tudi radikalna vlada, da se je le nekoliko časa še obdržala. Sploh se nobena vlada v Srbiji temu izogniti ne bode mogla. Naj pride sedaj kaka radikalna vlada, pa bode tudi morala začeti iztirjavati davke. Srbski kmetje, kadar gre za plačevanje davkov, ne delajo nobene razlike, kakšna je vlada. Odlasajo s plačilom, dokler morejo.

Nadškof Gouthé Soulard se je v nekem pismu z vso odločnostjo izrekel proti zakonu, po katerem bi država oskrbovala upravo cerkvenega premoženja. Nadškof naravnost pravi, da se temu zakonu nikdar ne podvrže, ker je krivičen. Vladajoči stranki pa pové, ko bi se bilo tako vestno upravljalo panamsko podjetje, kakor cerkve oskrbujejo svoje premoženje, bi 800.000 posestnikov panamskih papirjev sedaj panamske družbe ne preklinjalo. Nasprotniki cerkve so najprej cerkvi vzeli šole, potem so semenišnike vtaknili v vojake, sedaj pa še hočejo cerkve oropati za njih premoženje. Nadškof pozivlja prebivalstvo, da se z vso odločnostjo upre nakanom liberalcev. Liberalni časopisi seveda zaradi tega čez tega škofa prav hudo zabavljajo.

Špantja. Na južnem Španskem pripravljajo se nekaj podobnega, kakor je doživela Italija. Mej kmeti vlada namreč velika bēda in pripravljajo se bajē na vstajo. Zbirajo se v tajna posvetovanja. Anarhistični agitatorji pa hodijo od vasi do vasi in hujskajo narod. V Madridu je vlada v velikih skrbēh. Za kmete dosti storiti ne more, ker so na Španskem državne blagajnice ravno tako prazne, kakor v Italiji. Vojska proti Maročanom jih je popolnoma izsušila. Španska vlada je upala, da dobi vojno odškodnino, ali sedaj se pa kaže, da je vse bilo le le prazno upanje. Sultan bajē ni nič voljen privoliti v španske zahteve. Špancev sovražni rodovi pa blizu Seville delajo nove utrdbe in se pripravljajo za boj.

Oklic Parnellovcev. Prav dolgo ne bode več, da bodo na Angleškem nove volitve, katere imajo odločiti o osodi irske avtonomije. To čutijo tudi Parnellovci in so se obrnili v oklicu do irskega naroda, da naj hitro stranki pomore z denarnimi sredstvi, ker drugače ni mogoče uspešno nadaljevati boja za samostojnost Irske. V tem oklicu se napada druga irska stranka kot sovražnica naroda. Vladi se pa očita, da ni dosti boljša od prejšnje. Na Irskem se vlada tako, kakor poprej, v parlamentu pa vlada nima zaznamovati uspehov. Treba je torej z vso odločnostjo nadaljevati boj za samostojnost Irske. Na nobeno angleško stranko se Irce ne smejo dosti zanašati. Iz oklica je vidno, da Parnellovci ne mislijo dolgo podpirati vlade, ako se ne dá kmalu Irski samouprava.

Socijalne stvari.

Naši izseljenci v Braziliji.

Znano je vsem, da sedaj v Braziliji ni nikakega reda, vstaja in vojska gospodari v deželi. Strašno, da, prav obupno je stanje tudi onih Slovencev, ki so šli tja iskat sreče in zaslužka. Na novega leta dan t. l. je pisal neki oče iz cerkniške župnije, ki je šel z nekaterimi tovariši pred letom čez morje, svojemu sinu to-le pismo, ki je prišlo na Kranjsko dne 29. prosinca:

„Ljubi moj sin! Jaz ti moram še enkrat pisati, kako se meni godi. Zdaj slabo. Po Vseh svetih je bilo vse delo ustavljeno po vsi Braziliji, ker je zmiraj huda vojska tukaj.¹⁾ Ne vem, kaj bo za denar, ker pri dveh grofi imamo dobiti vsak po 725 gld., pa zmiraj pravijo, da ne morejo plačati, češ, da so vse banke zaprte. V začetku nam je dobro kazalo, ker so nam obljubili dober zaslužek, pa morda res ne bodo nič dali; pravice pa ni za nas siromake tukaj. Kar znoreti je, tako nam je hudó. Pa samo trije smo tako nesrečni od tistih, ki smo skupaj prišli sēm, ker drugi so že vsi domá: eni so imeli še denar seboj, eni so ga od doma dobili. Vse beži, kdor more od tukaj, domú. Tudi mi bi radi, pa nam ni dano, dokler kje drugje ne zaslužimo za pot. Imeti pa mora vsak 200 gld. do Kranjskega za vožnjo, pa vendar če Bog dá, aprila pridem, če le ozdravim, ker sem hudo bolan. Že eden mesec ležim, ker ne morem na noge stopiti, otekle so mi od prehlajenja in — strahú.

Zapeljani smo bili namreč daleč notri v neki gozd. Grof, pri katerem smo delali, je namreč rekel, da ima tam delo za nas, pa ni bilo nič, ampak bi bili prišli kmalu vsi ob življenje. Prav čisto nagi divjaki so nas prišli gledat,²⁾ mi pa v strahu, kaj bo? Jedno noč smo bili tam, ampak vedno na straži, z dvema puškama in s sekirami. Tako so se nas vendar malo bali. Zjutraj smo pa precej ušli. V taki vročini³⁾ pa nesti do 70 funtov, ter bežati cel dan, seveda je žalostno.

Tako pridemo zvečer do nekih „Portagežev“ (Portugalec); prosimo kaj jesti, lačni, trudni. Dobili smo za lešnik kave; še nismo bili popili, so bili že za nami na konjih, da nas bodo topli in nazaj gnali, in sicer po noči. Mi smo bili vsi trdi od bega. Plačali smo jim 7 gld. za pijačo in obljubili,

¹⁾ V prvem pismu, pisanem konec oktobra l. l. je bilo povedano, kako so hoteli vstati i naše Kranjce vtakniti v vojaško suknjo, in da so se le s silo ubranili.

²⁾ Bilo je to v Provinciji S. Paulo ob reki Rio Pardo, kakor je bilo zapisano v prvem pismu. V onih krajih je še nad eden milijon Indijanov, ki nič ne vedo o krščanski veri. V zadnjem času prizadevajo si zlasti misijonarji salezijanci za te divjake, da bi jih pridobili za Kristusa. Uprav zadnji zvezek misijonskih sporočil, št. 2, str. 44, prinaša prošnjo msgr. Lasagna, spomladi l. 1893. za misijonskega škofa potrjenega. Prav goreče prosi pomoči. Družba salezijancev namerava namreč sprejeti misijon tudi v osrednjih in zahodnih krajih Brazilije, v državi Matto Grosso, ki je v verskem oziru najzapuščeniši kraj cele Brazilije. Podpirajmo i mi to apostolsko delo po svojih močēh!

³⁾ Zdaj, ko imamo mi zimo, imajo v južni Ameriki poletje, najhujšo vročino.

Tega leta ustanovi slavni Giovanni Maria Nanini v zvezi s s Palestrino glasbeno šolo, katera je bila velikega pomena za poznejši razvoj prave cerkvene glasbe, zloga Palestrininega. Z veliko verno je Palestrina dalje časa podučeval na tej šoli, dokler ni konečno moral opustiti tega poduka, ker je bil tako preobložen z vsakovrstnim delom. Nadaljevala sta ga Bernardino Nanini in Suriano, katerih imeni sta tudi dobro znani v zgodovini klasične glasbe. (Dalje sledi.)

Čarovnik.

Spisal J. V.

V.

Med tem sta pa Jedovec in cerkovnik že zdavnaj prispela za ovčami vrh Srnjakov. Usela sta se ondi pod star mecēsen ter gledala v dolino proti Pavletovi bajti. Kakor včeraj Blaževcu, tako Jedovec danes tudi cerkovniku ni pozabil povedati svojih izvirnih mislij gledē „čudnega“ moža, ki se je nastanil v dnu doline. A da bi bil prišel na pravo reč, zaradi katere že je prav za prav poklical cerkovnika seboj, — tega Jedovec ni mogel. Vso zgovornost, kar mu jo je dostajalo, uporabil je le v to, da bi cerkovnika prepričal, da ta človek v dolini ni navaden človek.

Cerkovnik se je s početka sicer nekoliko ustavljal tej blodni misli, ko je pa Jedovec le naprej svojo trdil, jel je vendarle misliti: Kaj pa, ko bi bilo vendarle res? Zlasti če kaj takega trdi — Jedovec! — In gledala sta v dolino in slednjič se zjediniila v tem, da s tem človekom, ker se je nasesil kar čez noč, — ni kar si bodi!

Ko je Pavle v dnu Srnjakov priprl bajtine duri ter odšel proti vasi, — tačas se pomakne Jedovec bližje k tovarišu ter zaupno pogleda vānj.

„Slabi časi!“ vzdihne ter se obriše krog ust.

„Res, zmiraj slabši!“ odvrne cerkovnik ter se stegne po jesenskem resji.

In zopet sta molčala — oba.

„Kaj praviš, cerkovnik, kako bi se prišlo kaj do — denarja?“ oglasi se zopet čez nekaj časa Jedovec.

„Do denarja? — I, najbolje bi bilo, ko bi se delati mogel!“ odvrne cerkovnik.

„Pa te dobē!“

„Morda! Pa ko bi se tako moglo, da bi me — ne!“

„Ko bi se moglo! Pa najbolje bi še bilo, ko bi se kar narejen dobil!“

„Kar narejen? Ko bi se — moglo!“

In zopet sta obmolknila oba.

„Krvavo bi se potreboval denar, krvavo!“ oglasi se zopet po daljšem molku cerkovnik ter se vzdigne iz resja, kakor bi hotel oditi.

„Ali nisi rekel, Jedovec, da mi imaš nekaj —?“ reče ustavši.

„Počakaj! Imel bi, imel!“ odvrne Jedovec, vzdignivši se iz resja.

„Nekaj, cerkovnik,“ prične potem boječe, „cerkovnik, nekaj bi te rad vprašal!“

„No, kaj pa!“ deje cerkovnik radovedno.

„Nekaj! Obljubi, da nikomur ne poveš, kar te hočem vprašati.“

„Nikomur? Tebi menda vendarle?“

„Da, le — meni!“

„Obljubim! No, kaj pa bo?“

„Ali, cerkovnik!“ prične potem Jedovec nekako slovesnim glasom, „cerkovnik, ali nimaš ti nekaj — „žegnova“?“

„Žegnova? O Veliki noči pač — v cerkvi!“

„Ne takih!“

„Kakih pa? Božjega imam pa le malo, saj vidiš —“

„Tudi takih ne! Takih, kakor jih imajo pri fari župnik in kapelan, da smejo — mašo brati!“

„A takih! Take — če imam jaz?“

„Take, take! Saj so tam le-úno nedeljo enkrat gospod rekli, da so morali svoje dni tudi cerkovniki

da pojedemo zjutraj nazaj z njimi. Kadar so pa pospali, mi pa ven, vso noč, cel dan, kolikor smo mogli, lačni, žejni. Tako pridemo pod eno drevo v senco, smo pa vsi zaspali. Kadar je bilo treba vstati, jaz nisem mogel nog iztegniti; prej mi je bilo hudo vroče, potem sem se pa ohladil, pa je bilo dosti, zdaj pa mi nočejo izplakniti. K zdravniku bi me bila nesla tovariša, ali zahteva strašno denarja, če bolnika samo pogleda. Kar moremo dobiti jesti, je fižol in riž; jej, če ne, pa umri. Stara merica vina je 2 gld.

Tako sem ti malo po vrhu povedal. Tako rečem, da bi Bog dal, da bi prišel še enkrat domov, vedel bom, koliko mora tisti človek prestat, kogar ljubi Bog tepe — — — Ko pridem domu, ti bom že še vse povedal, ampak le kaj slabega. Le kaj bo, če onih 725 gld. dobim —; 10 mesecev tako trpeti, pa zastoj, to je preveč hudó. Zdaj ob novem letu gremo zopet delat, po 2 gld. na dan, da bi vsaj za pot zaslužil. Mislim sem, da bom počakal tvoje pismo na moje od dne 1. novembra, pa smo morali iti drugam."

Na koncu je še ta-le pristavek: „Zabogatel ne bo nobeden tukaj, ampak dosti jih je, ki so ob vse premoženje in ob dušo in telo; ker tukaj gre vse navskriž. Zdaj se sliši: tu je pustil mož ženo in otroke, pa je šel domu, po noči, sam; drugje je žena tako naredila; tudi so taki stariši, ki sta pustila same otroke, pa sta šla. Tukaj ni družega dosti, kakor greha.

Toliko pismo. Resnica je: povsod dobro, a doma najbolje. Mož, ki je to pisal, ima globoko, živo vero, in ta ga tolaži. A koliko jih je, ki v tujini vse zapravijo, vero in vest! — Zapomnimo si pa tudi stavek priprostega kmetskega moža: tukaj za nas siromake pravice ni. V Braziliji sta liberalizem in prostozidarstvo dosegla vrhunec popolnosti: glej njiju s a d.

Slovstvo.

Cvetje z vrtov sv. Frančiška. Vreja P. Stanislav Škrabec. 12 zvezkov stane 70 kr. Tega, izvrstno vrejevanega lista, ki ga v duhu serafiškega očeta sv. Frančiška spisujejo v dušni blagor Slovincem vrli njegovi sinovi, sta izšla letos že dva zvezka. Vsi spisi so jako primerno izbrani in temeljito, a vendar poljudno sestavljeni. Razlaga se sv. rožni venec, spisuje se življenje sv. Leonarda Portomavriškega. Posebno nam pa ugaja „vsakdanji kruh“ sv. Frančiška Saleškega in svetega Tomaža Akvilejskega „razlaga očenaš“. Mislijo za premišljevanje dobi v teh, svete duhovitosti polnih spisih vsak človek i najpriprostejši, i najizobraženejši. Krasen jezik, kateremu se pozna skrb prvega našega jezikoslovca in platnice s svojim učenim glasovnim raziskovanjem slovenskega jezika le še tem bolj priporočajo ta lepi list. Da je zunanje življenje naše tako zmedeno ni čuda, ker ni skoraj nič — notranjega življenja. Duševna potreba je za vsacega človeka, da si včasih zbere duha v sveti knjigi. In zato vsem kar najtopleje priporočamo „Cvetje“ v naročevanje želeč naj bi 13. tečaj njegov prav tako

imeti ene „žegne“. No, ti si pa vendarle že precéj priletel!"

„Gospod so rekli? Si sam slišal?"

„Sam ne, — nisem bil ondaj pri pridigi. Ona je bila, pa je zvečer pravila Juričevki, pa sem bil slišal."

„O, če so pa gospod rekli, potlej jih pa že imam. Sevéda jih imam! Vém, da jih imam! O, saj jih moram imeti! Pa kaj, če jih imam?"

„Denar bi se dobil, denarja, kolikor bi hotela, če jih imaš!"

„Denarja? Midva — denarja? Z „žegni"?"

„Z „žegni" ne! Jaz bi ga dobil, kolikor bi ga hotel, in potem bi si ga — delila. A ti, ker imaš „žegne", biti moraš takrat pri meni!"

„Pri tebi? O, kadar hočeš, po noči in po dnevu, če se bo le — denar dobil!"

„Dobil, dobil! Tisoče, milijone, če bova hotela! —"

„Tisoče, milijone! Pa kdaj, kje, kako?"

„Povedal ti bom, cerkovnik! A poprej mi daj roko, da ne poveš nikdar nikomur, kar ti hočem povedati!"

„Jaz nikomur nikdar! Tu je roka!"

In stopila sta od roba strani v grmovje drug k drugemu.

(Dalje sledi.)

razširjal svoj blagodejni upliv mej Slovinci, kakor predniki njegovi in da bi mu prirastlo mnogo novih naročnikov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. februarija.

(Ravnateljstvo »Vzajemno podpornega društva v Ljubljani«) opozarja p. n. čč. člane na drugi občni zbor, kateri bode dné 21. febr. 1894 zvečer ob 7. uri v dvorani katol. društva rok. pomočnikov. Ker je na dnevnem redu sprememba pravil, morate biti na občnem zboru zastopani dve tretinji vseh članov ali osebno ali pa po pooblastilih. — Zato ravnateljstvo vabi zlasti vse p. n. člane v Ljubljani — da se osebno udeležijo zborovanja. Oni p. n. člani z dežele pa, kateri ne morejo priti k zboru naj takoj pošljejo svoja pooblastila ravnateljstvu.

(Srednje šole in — Slovinci.) Iz Maribora: Konec 1. šolskega tečaja na mariborski in celjski gimnaziji bode v soboto dne 10. t. m. — Mariborsko gimnazijo, ki ima 8 nemških in 4 slovenske razrede, obiskovalo je to polletje 399 učencev. Meji temi je bilo 262 Slovencev in 137 Nemcev. Slovencev torej — dve tretinji. Slovenske paralelke v prvih 4. razredih so dobro obiskane, a nemški razredi primerno pičlo, če tudi je v vsakem razredu tudi še nekoliko Slovencev. — Celjsko gimnazijo, imajočo 10 razredov — 1. in 2. razred nemške paralelke — je obiskovalo ta semester 365 dijakov. Slovencev 238 in Nemcev samo 127. Teda j tudi tu dve tretinji Slovencev. Sic! — Difficile est satiram non scribere... posebno če mora človek tolikokrat brati v nekaterih nadutih nemških časopisih o slovenski nestrpnosti. Slovinci! pokažimo vendar enkrat v resnici to nestrpnost, saj se kratijo ravno pri šolstvu najbolj naše svete pravice!

(Slavnost v deškem semenišču mariborskem.) Iz Maribora: Ker se je mariborsko deško semenišče s sedajnim šolskim letom zdatno razširilo, da bo sedaj lahko vsako leto nad 20 novih slovenskih dijakov sprejemalo v svoje prostore, uporabilo je vodstvo to priliko ter proslavilo ta dogodek dne 2. svečana t. l. z izborna prirejeno slavnostjo. Program „Fest Akademie“ je bil jako skrbno in primerno sestavljen in vse točke izvajale so se prav gladko v splošno radost mnogobrojnega občinstva. Navzoči so bili prem. knez in vladika, gg. kanoniki, č. duhovščina iz mesta in okolice, gg. bogoslovci in tudi nekateri slovenski gg. profesorji iz gimnazije in učiteljska. Ko je odpel mešan zbor Nedvedovo kompozicijo „Gospodov dan“, začel je jeden gojenec govoriti v vezani besedi sestavljen prolog, iz katerega smo izvedeli kratko zgodovino semeniškega zavoda in slišali imena blagodušnih njegovih dobrotnikov. Gojenec je izrekel v imenu vseh svojih sobratov zahvalo dobrotnikom ter obetal, da se bodo gojenci vedno vestno trudili, da postanejo enkrat sv. cerkvi in miljenemu narodu močna podpora. Najvažnejša in najzanimivejša točka za gojence in za poslušalce pa je bila igra „Der Schatz im Wald“. Slepi pevec Molar si je zaslužil s svojimi pesmimi med svetom lepo svoto denarja, katerega si je shranjeval pod koreninami mogočnega hrasta v sredini velikega, temnega gozda. Ko je nekoč zopet pridjal majhno svoto k zakladu, vidi ga tičar in ob jednom voditelj hribolazcev Bindig, pri kojem se je slepec navzdrževal. Tičar sklene v svoji spridenosti polastiti se slepčevega denarja. Marijino podobo, katera je visela na omenjenem hrastu, obesil je na drug hrast in sedaj je vedel le on za zaklad, kajti slepec sedaj tudi z vodnikom ne bi mogel več najti denarja, ker Marijina podoba je visela že na hrastu, kjer ni bilo denarja. Slepec če enkrat odide po svetu in zopet prinese precejšno svoto k tičarju, katerega prosi, da ga popelje k Marijini podobi. Tičar je slutil, da hoče slepec še nekaj pridjati k zakladu, zato obesi Marijino podobo na staro mesto, položi zopet nazaj možnjo denarja in potem vodi slepca, kamor je želel. A slepca je bilo utrudilo zadnje potovanje in moči so ga vidno zapuščale. Ko pride s tičarjem na določeni prostor, začne mu postajati jako slabo. Bližala se mu je zadnja ura. Tičarju odkrije sedaj sam, kaj da hrani pri Marijini podobi in prosi njega in slučajno došla lovca, da se porabi denar za zidanje majhne kapelice. Denarja bila je lepa svota, ker je tičar zmotivši se položil napačen možnjiček s svoto, kojo je dobil kot kazipot pri nekem ponesrečencu hribolazcu. Na tičarja napravi blagosrečna pobožnost in udanost slepčeva mogočen vtis, ko vidi, da tu

deluje roka božja, in še v istem trenutku sklene okritosrečno se poboljšati. Skrb za njegovega sina Karla prevzameta grofavska lovca. — Igra je priprosta, a ravno s svojo priprostostjo vpliva tako dobrodejno na poslušalca in gledalca. Vloge bile so vse dobro priučene, in pesmi, ki so bile vpletene med igro, pele so se prav s čustvom. Škoda, da se igra ni prestavila na slovenski jezik, potem bi bil uspeh še gotovo sijajnejši. Upamo, da nas bodo drugo leto gojenci ob priliki razveselili s slovensko igro. — Pred igro in po igri so se pele še različne pesmi, nekatere jako vrlo, kakor „Na planine“ in „Sirola“. Koncem predavala se je tudi Gregorčičeva pesem „Naš čolnič otmimo!“. Da bi se misel te pesmi globoko vtisnila mladim dijakom v srca! Zdaj je treba, da se učijo, potem pa ko bodo enkrat dovršili svoje študije, naj ne pozabijo, da so pozvani za veliko in težavno delo, za delo brodarja, ki ima dolžnost s čolničem vernega slovenskega ljudstva veslati proti varnemu zavetju. Naj se potem v življenju ne sramujejo, da so sinovi svete katoliške cerkve in majhnega naroda slovenskega. Svojo vero in svojo narodnost, kojo nosijo v svojih prsih, naj priznavajo pri vsaki priliki neustrašeno tudi z besedo in dejanjem!

(Veselica rokodelskih pomočnikov v Šentvidu nad Ljubljano) vršila se je prav zanimivo na Svečnico. Pevci so zapéli nekaj lepih pesmij, in sicer prav točno; igralci, dasi začetniki, so dobro zvršili svojo nalogo. Večerni govor je prevzel deželni poslanec g. Ign. Žitnik, ki je predpustnemu času primerno šaljivo pripovedoval marsikaj za pouk in kratek čas. — Izražala se je želja, naj bi društvo večkrat napravilo tako lepe in primerne društvene večere.

(Iz Prage) dne 1. febr. V 14. seji dež. zbora je priporočal g. Podlipny, naj preneha izredno stanje v Pragi. Njegov govor so odobraval posebn. Mladočehi, a pri glasovanju, ako ravno so glasovali z njimi i Staročehi, je predlog padel, ker so bili zoper njega, se tako razume Nemci, pa tudi — veleposestniki. — Izhajati sta začela dva lista za ljud: Kříž in Marie, številka po krajevarju. Med priprostim ljudstvom je zelo potrebno branje listov ne političnih, marveč konservativnih in na verskem temelju risanih, in — pocenih. V vseh teh ozirih bodeta nova lista popolnoma na svojem mestu. — 28. jan. je tu preminol profesor na češki tehniki g. Avg. Salaba, v starosti 54 let. Zaradi svoje učenosti je bil jako čislán. — Češka kraljeva družba za vedo je izvolila za dopisujočega člana tudi P. Mihaela Hornika, kanonika v Budyšinu. — Pri obravnavi z „Omladino“ se čujejo marsikateri smešni odgovori. Da le jednega povem. Zatožencu Šeraku se očita, da je ukradel nekaj knjig. On se izgovarja, da so mu jih tovariši nastavili v veži, in da jih je odnesel. Ko mu pa predsednik odgovori, da bi jih bil on na njegovem mestu pri miru pustil, reče: dvomim, da bi jih bili tam pustili. Drug zatoženec je zopet pisal svojemu prijatelju z opeko na zid. Zatoženi Hajn je zagovarjal svojo nedolžnost v govoru trajajočem dve uri. Zagovorniki so prosili telegrafično za druge prostore med obravnavo, a prošnja njihova ni bila uslišana, ker bi se zaslišanje obtožencev in prič močno zavleklo. Prič je prišlo na vrsto že več kot 80. Med njimi je najvažnejši Mrvov morilec Doležal. Leta se mora tudi radi umora zagovarjati. Predsednik mu naznani, da mu ni treba kot morilecu pričati, a on hoče le odgovarjati. Zločin je storil za to, ker je bil Mrva v zvezi s policijo, da je radi tega tudi z Dragounom več tednov bil zaprt. Mrvo sta umorila iz svoje lastne inicijative. Državni zastopnik mu pové, da je pri preiskavi navedel druge vzroke zločina. Iz dvorane je odšel s vzklikom: na zdar! Govori se, da je poprašalo vodstvo jetnišnice na Pankracu, ali naj pripravi več „prebivališč“, ali druga govorica se čuje, da bodo vsi zatoženci zaprti po raznih jetnišnicah v slučaju, če bodo obsojeni.

(Iz Opatije) poročajo listi, da je ondi dné 16 t. m. umrl dvorni svetnik dunajski profesor zdravilstva dr. Billroth. Bil je znan in slaven zlasti kot kirurg ter je v tej stroki napisal razna zanimiva dela.

(Ban v Budimpešti.) Iz Zagreba: Dne 28. januarja se je podal naš ban v Budimpešto, da izposluje pri ogerskem ministerstvu predsankcijo za nekatere zakonske načrte, kajti sabor ne bi sicer imel o čem razpravljati. Trdi se pa tudi, da je odšel ban v Budimpešto radi imenovanja novega nadškofa zagrebškega. Zdaj bi se moglo zares to vprašanje že enkrat rešiti, kajti nadškofijska stolica je izpraznjena že tri leta, kar je gotovo nekaj nenavadnega.

Dodaj je bil morda na petu pokojni kanonik Vučetič, a zdaj bi se moral najti drugi kandidat, ki bi bil po volji Mažarom in Hrvatom, kar je pa pri današnjih odnošajih skoraj nemogoče. Te dni se je bil raznesel glas, da kandidira ogerska vlada pečuškega škofa Dulanskega za nadškofa zagrebškega, ali že drugi dan se je oprovrgel ta glas. Nadejati se je pa vendar, da dobimo v kratkem nadškofa v Zagrebu, a če so ne bodo mogle stranke sporazumeti, pride pa za upravitelja nadškofije apostolski vikar, ker nadškofija ne more tako dolgo prazna ostati.

(Prodaja železniških pasovnih listkov.) C. kr. generalno ravnanje avstrijskih železnic je objavilo, da se bodo od dne 1. marca bolje nadzorovala poraba pasovnih železniških listkov. Da bodo to mogoče, se ne bodo več naprej prodajali listki za prvih pet pasov in se bodo tudi vsi pasovni listki preklekovali. Veljali bodo torej le za tiste dan, ko so se kupili. Tudi se ne bodo dajale pasovne karte, s kakeršnimi se lahko vozi v razne smeri. Vsaka karta bode veljala za vožnjo le na jedno stran in za jedno progo.

(Pridelovanje hmelja in rusko-avstrijska trgovinska pogodba.) Sedanji tarifi za hmelj so za avstrijske hmeljarje jako neugodni. Iz Rusije se hmelj lahko uvaža v Avstrijo, ker znaša carina za 100 kg. le 7 gld. 80 kr. Izvažanje avstrijskega hmelja v Rusijo je pa nemogoče, ker znaša carina za hmelj v Rusijo 115 gld. Deželni zbor štajerski je zatorej sklenil obrniti se do poljedelskega ministerstva, da bi porabilo svoj vpliv, da se v novi trgovinski pogodbi z Rusijo določijo ugodnejši tarifi.

(Izpraznjeno učiteljsko mesto.) Na mestni nemški dekliški petrazrednici v Ljubljani, popolniti je IV. učiteljičino mesto s plačo III. razreda. Prošnje za to mesto vložiti je do 15. marca 1894. na c. kr. mestni šolski svet ljubljanski.

Spominjajte se
„katoliškega sklada“
ob raznih prilikah!

Telegrami.

Trst, 6. februarja. V čast navzočnosti nadvojvode Karola Stefana je bilo včeraj zvečer mesto razsvetljeno. Pri namestniku je bil slavnosten ples, pri katerem je bil tudi nadvojvoda.

Solnograd, 6. februarja. V današnji seji deželnega zboru sklenilo se je razpisati dve nagradi 300 in 200 gld. za učno knjigo o solnograški zgodovini, ker se ta zgodovina uvede kot predmet v srednjih šolah.

Rim, 6. februarja. Obsodili so v Massi tri osebe, ki so prebivalce hujskale k hudedelstvu in vstaji, v tri- do osemletno ječo.

Pariz, 7. februarja. Belgijski železniški vlak je skočil iz tira po noči pri Compiègne. Govori se, da je 7 mrtvih in 20 ranjenih.

Pariz, 7. februarja. Bivši francoski pomorski častnik je izumil novo puško, ki prekaša v streljanju vse dosedaj znano orožje.

Zdrav želoдец in redno čiščenje ohranjuje raba premovane **želodčne tinkture** lekarja Piccolija v Ljubljani. Ne more se dovolj priporočati zaradi racionalne sestave in preiskusnega zdravlilnega vpliva. Steklenica 10 kr. 584 5 10-5

Umrli so:

V bolnišnici:

1. februarja. Janez Židan, delavec, 58 let, septis. — Valentin Grojzdek, gostač, 80 let, ostarelost.

Tuji.

5. februarja.

Pri **Maliču**: Pokorny, osrednji ravnatelj; Drucker, zasebnik; Epstein, Raab, Hille, Kramer, Breindl, Schwarz, Fischer, Kronfuss, Neubauer, trgovci in potovalci, z Dunaja. — Stowasser iz Gradca. — Ottowitz in Jack iz Celovca. — Klemenc iz Gradca. — Goldschmid iz Prage. — Kopetcky, stavbeni podjetnik, iz Beljaka.

Pri **Storu**: Ivan Pregelj, c. in kr. stotnik, iz Sinja. — Vitez Guggenberger, c. in kr. polkovnik; Cavallar, c. in kr. podpolkovnik; Jerbič, c. in kr. stotnik; Vrbanič, trgovec, iz Gradca. — Graf, Semen in Kohn, trgovci, z Dunaja. — Debeljak, župnik, iz Preddvora. — Hanusch iz Prestraneka. — Donati iz Rima.

Pri **bavarskem dvoru**: Verner, uradnik, iz Pazna. Pri **avstrijskem caru**: Andrej Pretner, krojač, iz Gradca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Friedmann, trgovec, z Ogerkega. — Günzl iz Slezije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	743.3	-16	sl. vzh.	oblačno	
6. u. pop.	743.1	3.4	"	jasno	0.00
9. u. zveč.	745.5	-0.8	"	jasno	
Srednja temperatura 0-6°, za 1-1° nad normalom.					

Tržne cene v Ljubljani

dné 7. februarja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 50	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	6	Surovo maslo,	80
Ječmen,	6	Jajce, jedno	3
Oves,	6 50	Mleko, liter	10
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 90	Telečje	54
Koruza,	5 40	Svinjsko	56
Krompir,	2 14	Kostrunovo	40
Leča, hktl.	13	Piščanec	50
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	9	Šeno, 100 kgr.	3 27
Maslo, kgr.	98	Slama, 100	2 87
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. m.	6 90
Speh svež,	58	" mehka, 4 " "	5

Zahvala.

86 (1)

Za mnoge dokaze posebnega in odkritosrčnega sočutja in za lepe darovane vence povodom pogreba gospoda

Antona Franzl-a

c. kr. gimnazijskega sluga, imejitelja srebrnega zaslužnega križa

izrekamo podpisani častiti duhovščini, učitelstvu in učencem c. kr. velike gimnazije, potem vsem blagohotnikom, prijateljem in znanecem najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 6. februarja 1894.

Žalujoči ostali.

V jako pošteno hišo na deželi išče se

učenec

za **specerijsko prodajalnico**. Deček naj bode star 13 do 15 let in nemščine vsaj deloma zmožen.

71 5-3

Več pové upravništvo „Slovenca“.

Božjast.

se ozdravi, ne da bi se zopet povrnila, tisočeri dokazujejo ta čudovit uspeh znanosti. Obširna poročila z marko za odgovor naj se pošljejo na: 604 20-10 „Office Sanitas“, Pariz, 20 Boulevard, St. Michel.

Dobi se vsak dan okusno pripravljena

polenovka (štokš) s kislim zeljem

Sv. Petra cesta št. 19.

K obilnemu obisku vabi

Ivana Šušteršič
vulgo **Bobenček.**

85 3-1

Velika zaloga vina.

Dominik Trojanšek,

veliki posestnik,

v Gorici, Via Municipio št. 8,

priporoča se posebno čast. duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v restnici **zanesljivo** 598 16-12

dobro vino

belo in črno. Vsem naročiteljem vina zagotavljam najnižje cene in najboljše blago. Imam izvrstno „rebulo“ iz goriske okolice, posebno dobro istrijsko vino „teran“ in posebno izvrsten „refoško“ v steklenicah iz l. 1889.

Pokušnja pošilja se prosto.

Natorni istrijski črni teran.

Izborno svojo zalogo

raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu trdka

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 81 6-1

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Dunajska borza.

Dné 7. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 70 „
Zlata renta 4%, davka prosta	120 „ 35 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 „ 40 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1016 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	358 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	125 „ 55 „
Napoleonond (20 fr.)	9 „ 95 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 93 „
Nemških mark 100	61 „ 35 „

Dné 6. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 95 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 25 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 „ 50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. oar. zem. kred. banke 4%	98 „ 40 „
4% kranjsko deželno posojilo	97 „ 60 „
Kreditne srečke, 100 gld.	194 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ — „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 75 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2920 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	110 „ — „
Papirnih rubeljev 100	135 „ 12 1/2 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.